

ja, men det kan vedkommende Embedsmand jo ikke vide, at det er et Skuespil af lovstridigt Indhold. Jo, det kan han meget godt vide. Selv om man lukker Generalprøven og alle andre Prøver og holder dem i Hemmelighed for Politiets Udsendinge — og hér staaer jo kun, at de have Ret til at overvære selve Opførelsen, ikke Prøverne —, kan han meget godt vide det paa anden Haand. Og for det andet kan det meget godt vides, hvis Skuespillet har været trykt før. Det kan da vides, at Direktøren forbereder Opførelsen. Han opslaar paa Plakater, at dette Skuespil, som har været trykt før, og som — forudsætter jeg — har været beslaglagt og dømt før, vil han opføre. Saa skal Politiet alligevel tillade den første Opførelse, og først naar den har fundet Sted, kan det skride ind! Det synes jeg slet ikke gaar an, hvis det er Lovforslagets Mening, og nogle Bemærkninger, som senere have været udtalte, pege for øvrigt i samme Retning. Naar jeg tænker mig, hvad det er for Skuespil af offentlig Lovstridighed, som kunde tænkes opførte, saa er det jo egentlig to Klasser, først de agitatoriske, revolutionære indadtil, eller de folkeretsstridige Opførelser, som det ærede Medlem (Johansen) meget rigtigt bemærkede ogsaa let kunde komme frem; de kunde maaske lettere komme frem, fordi det revolutionære maaske ikke ligger for vor Breddegrad. Det kan man imidlertid jo ikke vide. Der vilde jo dog Myndighederne blive absolut nødtte til at gribe ind, naar der enten indtræder en revolutionær Tilstand, eller en international Nødvendighed byder at skride ind. Der kunde de dog ikke vente, til Skuespillet har været opført første Gang, uden at komme ind i Vanskeligheder udadtil eller Vanskeligheder indadtil af revolutionær Art.

Den anden Hovedklasse, som kunde tænkes — og som Erfaringen andetsteds fra viser har et stort Publikum —, er Opførelse af utugtige Skuespil. Der er nu en Bestræbelse alle Vegne, ogsaa en international, ogsaa i Frankrig, rettet paa at hindre ikke blot utugtige Skrifter, hvorom de tidligere Lové egentlig blot tale, men ogsaa utugtige Skuespils Opførelse eller lignende Fremstillinger. Der er for Øjeblikket eller i alt Fald meget nær forestaaende en international Konference i Paris angaaende en Overenskomst, hvorved Staterne binde sig til et Minimum af Straf, og jeg tror, at Danmark deltager i Konferencen, det har i alt Fald designeret en

Mand som Deltager i denne Kongres, hvor altsaa Staterne internationalt forpligte sig til med Hensyn til utugtige Skrifter, utugtige Fremstillinger, ogsaa utugtige Teaterforestillinger at anvende et vist Minimum af Straf, og til dette Minimum hører ogsaa dette, at man skal straffe og forhindre efter Omstændighederne med de sædvanlige Retshaandhævelsesmidler Forsøg, netop Forsøg paa slige Handlinger. De foreliggende Udkast, som ere forelagte dels af den tyske, dels af den franske Regering, gaa udtrykkelig ud paa at omtale det — som vi ikke behøve at omtale, fordi vi have nogle almindelige Regler derom —, at Forsøg paa disse Forbrydelser straffes. Jeg mener, at det er ganske nødvendigt ikke at give Teatrene dette Privilegium, at de skulle have Lov til at opføre det utugtige eller revolutionære Skuespil een Gang, fordi man saa kan sige, at der er ikke større Skade sket ved det. Jo, man skal forhindre Skaden fra først af med de sædvanlige Retshaandhævelsesmidler.

Der er dernæst det andet Tilfælde: de private Forbrydelser, de, som gaa ud paa at krænke Ære eller Privatlivets Fred, som ogsaa det ærede Medlem (Johansen) meget rigtigt bemærkede. Der har jeg en særlig Indvending mod det Stykke i § 5, som handler derom, at der kan ogsaa nedlægges privat Forbud, og vedkommende kan derefter drages til Strafansvar af Staten. Saa hedder det, at disse Ting skulle forenes; naar den paagældende vil anlægge Sag paa begge disse Grundlag, skal Justifikationssagen af Forbudet og Straffesagen, Erstatningssagen forenes til een. Og det er meget rigtigt. Men naar det saa hedder, at de Sager, som handle om Straf og Erstatning, nødvendigvis skulle forenes med Forfølgningssagen og Forbudet under en Politisag, saa kommer man under visse Betingelser i direkte Strid med den nye Lov om Retsplejens Ordning, som vel en Gang træder i Kraft. Det hedder deri, at private Straffesager og Erstatningssager, som bygges paa privat straffbare Handlinger, skulle, naar der paa staaes en Erstatning af over 300 Kr., for Landsretten. Det vil sige, at den mere omhyggelige Forfølgning skal drage den mindre omhyggelige til sig, medens her det omvendte statueres og i Modstrid med, hvad der gælder for de offentlige Lovovertrædelser, at den mindre Sags Forfølgning skal drage den større med sig. Nu skulle begge Dele altid være en privat Politisag. Jeg har endnu en Indvending at gøre med Hensyn til de offentlige Lovover-